

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010874
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2512010874.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného V. C., nar. dňa XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., N. XXXX/XXX, o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.01.2020, č. k. 2T/142/2012 - 346, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obhajcu odsúdeného V. C. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 15.01.2020, č. k. 2T/142/2012 - 346 vyslovil, že podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona, sa odsúdený V. C. v skúšobnej dobe neosvedčil a preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.02.2017, sp. zn. 2T/142/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.04.2017, sp. zn. 3To/20/2017, právoplatným dňa 04.04.2017 vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd prvého stupňa odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom nevedol riadny život, nakoľko si nesplnil nielen povinnosť uhradiť zameškané výživné v sume 3 400,- eur, ale počas celej skúšobnej doby vôbec neplatil ani bežné výživné. K vyjadreniu obhajkyne, že odsúdený nevedel, že mu plynie skúšobná doba s probačným dohľadom s povinnosťou uhradiť dlžné výživné, nakoľko sa voči nemu viedlo konanie proti ušlému, súd prvého stupňa uviedol, že keďže obžalovaný nemal subjektívnu vedomosť o probačnom dohľade túto okolnosť, že sa tomuto dohľadu nepodroboval, nehodnotil v neprospech obžalovaného. Čo sa týka povinnosti uhradiť dlžné výživné, obžalovaný mal vedomosť o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej S. aj o jej výške, keďže v prípravnom konaní bol vo veci vypočutý, a aj keď nemusel vedieť, že mal súdom uloženú povinnosť zaplatiť dlžné výživné, povinnosť platiť výživné, a teda aj zameškané výživné, mu vyplývala zo Zákona o rodine, pričom túto povinnosť si nielen vo vzťahu k dlžnému výživnému obžalovaný neplnil, ale počas skúšobnej doby neplatil ani bežné výživné, teda je zrejmé, že obžalovaný počas tohto obdobia nevedol riadny život, keďže si neplnil jednu zo základných zákonných povinností, a to platenie výživného na maloleté dieťa. Keďže neplnenie tejto zákonnej povinnosti počas skúšobnej doby bezprostredne súviselo s trestným činom, za ktorý bol odsúdený, okresný súd konštatoval, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil. Argument obhajkyne, že matka poberá náhradné výživné, nemalo vplyv na posudzovanie správania sa odsúdeného počas skúšobnej doby. Vzhľadom na to, že odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, okresný súd odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zhlásila po jeho vyhlásení sťažnosť v prospech odsúdeného obhajkyňa, ktorú odôvodnila tým, že z obsahu spisu a vykonaného dokazovania vyplynulo, že V. C. v skúšobnej dobe nebol odsúdený za trestný čin, nebol postihnutý za priestupok, ani nebol trestne stíhaný ako obvinený. Pri posudzovaní plnenia povinnosti V. C. zaplatiť dlžné výživné bolo potrebné skúmať jeho schopnosti splniť uloženú povinnosť. Miesto pobytu odsúdeného nebolo súdu známe. Naposledy bolo v konaní vo veci 2T/142/2012 pri rozhodovaní vo veci samej v r. 2013 zistené, že V. C. sa zdržoval vo Francúzsku, v Marseilles, kde žil ako bezdomovec. Nemožno vylúčiť, že odsúdenému V. C. v splnení povinnosti zaplatiť zameškané výživné vo výške 3 400,- eur bránili relevantné okolnosti napr. spočívajúce v jeho zdravotnom stave, a že nebolo v jeho schopnostiach splniť uvedenú povinnosť ani sčasti. Nie je ani isté, či odsúdený ešte žije. Vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.2.2017, sp. zn. 2T/142/2012 dlžné výživné vo výške 3 400,- eur vzniklo za obdobie odo dňa 01.06.2011 do 20.02.2017, teda sa týkalo aj obdobia, za ktoré matke dieťaťa bolo vyplácané náhradné výživné. Obhajoba na verejnom zasadnutí navrhla vykonať dôkaz dopytom na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch ohľadom priznania náhradného výživného O. O., pričom dôkaz súd odmietol vykonať. Nad rámec vyššie uvedeného možno tiež konštatovať, že s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote odsúdený V. C. počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody nebude mať podmienky na to, aby splatil dlžné výživné, a teda výkon trestu odňatia slobody nebude mať žiadny pozitívny vplyv na „donútenie“ odsúdeného, aby zaplatil dlžné výživné na maloletú. Na základe vyššie uvedeného obhajoba navrhla, aby Krajský súd v Trnave podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.01.2020, č. k. 2T/142/2012-346 zrušil a uložil Okresnému súdu Piešťany, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd správne odmietol vykonať dôkaz dopytom na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny ohľadom priznania náhradného výživného matke dieťaťa, nakoľko pre posúdenie skutočnosti, či odsúdený viedol počas skúšobnej riadny život je táto informácia absolútne bezpredmetná. Skúšobná doba plynula od dňa 09.03.2017 do dňa 09.07.2019, pričom je nepochybné, že odsúdený počas nej neplatil bežné výživné, teda nevedol riadny život. Z obsahu spisu tiež bolo preukázané, že svoju povinnosť bežného výživného si neplnil napriek tomu, že mal vedomosť o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej S. aj o jej výške, keďže v prípravnom konaní bol vo veci vypočutý. Iné relevantné okolnosti napr. spočívajúce v jeho zdravotnom stave, neboli z vykonaného dokazovania súdu známe a žiadne konkrétne dôkazy v tomto smere neboli obhajobou ani navrhnuté. Sťažnostný súd tiež nesúhlasí s obhajobou v tom, že trest odňatia slobody nebude mať na odsúdeného pozitívny vplyv. Práve naopak, tunajší dospel k záveru, že keďže odsúdený sa vyhýbal tomuto ako aj predošlému konaniu, nakoľko aj pôvodné konanie sa voči nemu viedlo ako proti ušlému a neplnil svoju povinnosť bežného výživného na maloleté dieťa ani len počas skúšobnej doby, nemožno odsúdeného prevychovať iným spôsobom, ako vykonaním nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.